

Arrest

nr. 216 279 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 31 mei 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 mei 2016 en dient op 1 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 16 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Safid Sang, gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U bent Tadzjik van origine. Toen u zes of zeven jaar oud was, bent u voor het eerst naar school gegaan. Na vier jaar besloot uw vader dat u, omwille van de veiligheidssituatie in uw regio, uw studies diende stop te zetten. U mocht het huis niet meer verlaten en u vulde uw dagen met boodschappen doen en uw vader helpen in zijn boomgaard. U verklaarde bij uw aankomst in België 17 jaar oud te zijn.

U werd verliefd op A(...), de dochter van de buurman en talibanstrijder Mullah A(...) R(...). De liefde was wederzijds, en jullie begonnen een geheime relatie, die twee tot twee en een half jaar duurde. Jullie zagen elkaar 's nachts in de stal van de familie van A(...). Enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan raakte A(...) zwanger. Toen haar vader ontdekte dat jullie een relatie hadden, kwam hij naar uw huis en doodde hij uw vader, uw moeder en uw broer. Uw zus werd meegenomen en tot op vandaag heeft u geen nieuws van haar. Zelf kon u zich verstoppen naast de waterbron. U ging de volgende ochtend naar het huis van uw oom, die u de volgende dag naar Europa stuurde.

U kwam na een reis van vijf tot zes maand aan in België op 27 mei 2016, waar u op 1 juni 2016 asiel aanvraag.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door Mullah A(...) R(...), de vader van A(...).

U legt ter staving van uw asielaanvraag geen documenten neer. U legt wel een medisch attest neer waarin melding wordt gemaakt van een breuk aan de linkerellenboog, die u heeft opgelopen op 27 augustus 2017 en een verklaring dat u pijnstillers neemt naar aanleiding van deze breuk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 22 september 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de

mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Safid Sang in het district Mohammad Agha in de provincie Logar.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 17 juni 2016 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat waar u zich op 30 mei 2016 17 jaar oud verklaarde u in werkelijkheid ouder dan 18 jaar was, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Ondanks het resultaat van de leeftijdsbepaling houdt u ook op het CGVS vast aan uw initieel opgegeven leeftijd (CGVS, p.3). Doordat u zich ten onrechte als minderjarige voordoet tracht u het CGVS het zicht op uw werkelijke leefwereld te ontnemen.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw profiel van laaggeschoolde jongeman die zijn dagen vulde met thuis zitten, af en toe naar de winkel gaan (CGVS, p. 7), hout mee te nemen uit de boomgaard en chemicaliën te bezorgen (CGVS, p. 6). In eerste instantie dient er worden opgemerkt dat u bij uw eerste verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers duidelijk aangeeft dat u persoonlijk heeft gewerkt als landbouwer vanaf het moment dat u een kind was tot op het moment dat u bent vertrokken uit Afghanistan (Verklaring DVZ, dd. 28 juni 2016, vraag 12). Deze verklaringen werden u aan het einde van het interview in het Dari voorgelezen, waarna u ze ter goedkeuring ondertekende (Verklaring DVZ, laatste pagina). Het is dan ook opmerkelijk dat u uw niet mis te verstane verklaringen van bij de DVZ wijzigt bij aanvang van uw eerste gehoor en nu stelt dat u zou gezegd hebben dat uw vader als landbouwer heeft gewerkt en dat u zelf werkloos was (CGVS, p. 2). Deze weinig aannemelijk rechtzetting doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden in Afghanistan. Het is daarbij opvallend dat u als volwassen zoon slechts een beetje moest helpen terwijl uw vader twee arbeiders in dienst moest nemen om hem bij te staan (CGVS, p.7). Uw profiel als plattelandsjongen krijgt eveneens een knauw wanneer u moet bekennen dat u helemaal niets weet over de teelt van aardappelen, een van de vier gewassen die de landbouwers van uw regio, volgens u, telen (CGVS, p.8). Zelfs indien u niet zelf betrokken was valt het niet in te denken dat u zelfs geen basiskennis zou hebben van een van de voornaamste gewassen die uw landbouwgemeenschap teelde.

Ook over uw enige oom, de persoon die bovendien uw reis heeft bekostigd en geregeld (CGVS, p. 20), weet u ook onvoldoende aan te brengen. Hoewel hij in uw dorp woonde weet u niet wat zijn job was, waar hij werkte en u weet zelfs niet in welke richting hij heen moest om te gaan werken (CGVS, p. 8). Dit toont aan dat u er duidelijk ook niet in slaagt enige doorleefde verklaring af te leggen over uw dichtste familie in Afghanistan.

Daarenboven zijn ook uw verklaringen over uw school uiterst merkwaardig te noemen. U vertelt dat u met school bent gestart op het moment dat u zes of zeven jaar oud was en u vier jaar school heeft gelopen (CGVS, p. 5). U verklaart ook verschillende keren dat u in de nieuwe school van Safid Sang naar school bent geweest (CGVS, p. 5-6), en beweert bovendien dat er, nadat u bent gestopt met school, geen andere school meer is gebouwd in uw dorp (CGVS, p. 6). Deze verklaringen stroken echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er in 2014 een nieuwe school is geopend in uw dorp, maar zijn bovendien ook tegenstrijdig met uw eigen verklaringen, waarin u beweert dat er twee tot drie jaar voor uw vertrek uit uw geboortedorp een nieuwe school is gebouwd (CGVS, p. 5) en u bijgevolg onmogelijk zelf school heeft kunnen lopen in deze nieuwe school. Het is eveneens verwonderlijk dat u niet blijkt te weten dat het nieuwe schoolgebouw in 2014 opgericht werd omdat het vorige gebouw veel te klein was geworden voor het leerlingenaantal (CGVS, p. 6). Het is ook opmerkelijk dat u uw studies stopzette na de vierde graad omdat door de aanwezigheid van de taliban de situatie onveilig was geworden terwijl, zo blijkt uit de toegevoegde informatie, heel vele andere families de veiligheidssituatie geheel anders inschatten en hun kinderen in grote getalen naar de school van Safid Sang bleven sturen. Het feit dat u afwijkende verklaringen aflegt over uw eigen schoolcarrière doet andermaal twijfelen aan uw persoonlijke levensomstandigheden.

Voorts doet ook uw talenkennis twijfelen aan uw verblijf in het dorp Safed Sang. De inwoners van de regio van Safed Sang bestaan voornamelijk uit Pashtounen, zodat ook het Pashtou de voertaal is op de Safed Sang school. Dat u in een regio woonde waar voornamelijk Pashtou gesproken werd en vier jaar school liep in een school waar in het Pashtou les gegeven werd valt niet uit uw beheersing van het Pashtou af te leiden. Aangezien u aangeeft Pashtou te kennen werd u gevraagd enkele vragen in het Pashtou te beantwoorden. De communicatie tussen u en de tolk in het Pashtou verliep erg moeizaam. U blijkt wel een zekere woordenschat in het Pashtou te bezitten maar uw begrip en gebruik van deze taal stemt niet overeen met wat van iemand die jarenlang door deze taal omringd was mag verwacht worden (CGVS p.4,5). Uw gebrek aan beheersing doet andermaal uw verblijf in Safed Sang in vraag stellen. Naast de vaststellingen omtrent uw persoonlijke levensomstandigheden moet er eveneens vastgesteld worden dat u ook de kennis mist om uw voorgehouden verblijf in Safed Sang aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw bijzonder beperkte en foutieve geografische kennis van de regio waarvan u zou afkomstig zijn. Wanneer u immers wordt uitgenodigd om de weg naar het districtscentrum te beschrijven, noemt u vlot enkele dorpen op zoals Purak, Juma Qala, en Kulangar (CGVS, p. 9). Deze dorpen zijn inderdaad gelegen in de provincie Logar, echter niet in uw district, maar wel in het district Pul-e-Alam, en dus helemaal niet op de weg van uw dorp naar het districtscenter. Wanneer u later nogmaals gevraagd wordt of er zeker van bent dat Purak in uw district ligt, bevestigt u alweer foutief, dat dit dorp inderdaad gelegen is tussen uw dorp en het districtscentrum (CGVS, p. 15-16). Het valt daarbij trouwens op evenmin een van de vier andere door u genoemde dorpen in de lijst van dorpen tussen Safid Sang en het districtscentrum van Mohammad Agha terug te vinden valt. Gevraagd iets meer te vertellen over Kulangar, een bekende regio in Pul-e-Alam, dient u vervolgens het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 10). Merkwaardig is ook dat u verklaart met uw vader wel eens naar de provinciehoofdplaats te zijn geweest, maar dat u zich blijkbaar niets meer herinnert over de weg erheen (CGVS, p. 11). Dit is vreemd, aangezien u voordien wel degelijk enkele grote dorpen vanuit uw dorp naar de provinciehoofdplaats heeft kunnen opsommen, zonder echter te weten dat deze dorpen op de weg naar Pul-e-Alam liggen. Zelfs op de eenvoudige vraag of uw districtscenter op de weg naar de provinciehoofdplaats ligt, weet u geen antwoord te geven (CGVS, p. 11). Dit alles toont aan dat u duidelijk een poging heeft ondernomen om de geografische kennis van het district waaruit u beweert afkomstig te zijn in te studeren, maar dat u er niet in slaagt om deze kennis correct te reproduceren.

Deze bevinding wordt nog versterkt wanneer het CGVS u vervolgens enkele namen opsomt van dorpen die wel degelijk op de weg van uw dorp naar het districtscentrum gelegen zijn. Zo heeft u duidelijk nog nooit gehoord van de dorpen Sare Pul en Chora Khail, twee dorpen die effectief gelegen zijn tussen uw dorp en het districtscenter (CGVS, p.16). Ook wanneer u de vraag gesteld wordt of er een school gelegen is op weg naar het districtscentrum, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 6), zogenaamd omdat u maar één keer naar het districtscentrum bent gegaan. Zelfs indien u zelden naar het districtscentrum ging zou u mogen weten waar de onderwijsfaciliteiten in de omgeving van uw dorp gelegen zijn. Opmerkelijk is ook dat u wel weet dat er in het dorp Qala Ahmadzai een incident heeft plaatsgevonden, maar dat u dit dorp, dat ook gelegen is langs de weg naar het districtscentrum, en bovendien op minder dan vijf kilometer van Safid Sang, niet weet te situeren. U kunt de weg erheen niet beschrijven, weet niet in welke richting het dorp ligt, u denkt enkel te weten dat het zich achter het districtscentrum bevindt (CGVS, p. 14), hetgeen niet strookt met de informatie op de kaart, toegevoegd aan het administratief dossier. Ook van het dorp Nasir Kala, dat nochtans eveneens op korte afstand van uw dorp ligt heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.16). Van Surkhabad heeft u wel gehoord. U meent zelfs dat er een electriciteitsdam in dit dorp gelegen is. Een beschrijving geven tot dit dorp of zelfs maar aangeven in welke richting het dorp gelegen is is opnieuw een onmogelijke opgave voor u (CGVS, p.13).

Het ingestudeerde karakter van uw geboorteregio wordt echter compleet wanneer u voor de pauze enkel weet te vertellen dat het dorp Zahid Abad een dorp in het district Mohammad Agha is, maar dat u de weg erheen niet kunt beschrijven. U weet enkel dat het ver van uw dorp is gelegen (CGVS, p. 10). Gevraagd of u weet heeft dat er iets is gebeurd of gebouwd, denkt u even heel diep na, om vervolgens ontkennend te antwoorden (CGVS, p. 10). Onmiddellijk na de pauze wordt u echter de vraag gesteld te vertellen welke bazaars in uw regio gelegen zijn, waarbij plots ook de naam Zahid Abad valt (CGVS, p. 11). U beschrijft vlot de weg naar Zahid Abad en geeft zelfs aan dat de afstand tussen uw dorp en Zahid Abad een tien tot vijftien minuten bedraagt (CGVS, p. 11). Wanneer wordt opgemerkt dat het verwonderlijk is dat u net voor de pauze Zahid Abad zelfs niet kon situeren, om vervolgens, na een pauze van twintig minuten, een volledige wegbeschrijving naar dit dorp te kunnen geven, dient u inderdaad toe te geven dat u zich het eerst niet kon herinneren, maar het plots in uw gedachten opkwam (CGVS, p. 11). Dit toont overduidelijk aan dat u een poging doet om ingestudeerde kennis weer

te geven, en dit geen doorleefde beschrijving is van iemand die vertelt over de regio waar hij zijn hele leven heeft gewoond.

Wanneer u vervolgens gevraagd wordt de weg van uw dorp naar Aynak, de belangrijke kopermijn, toe te lichten, noemt u enkele dorpen op die zich, ten opzichte van uw dorp, in de tegenovergestelde richting bevinden van Aynak. Zo beweert u dat u langs de dorpen Nawabad en Hussain Kheil naar Aynak dient te gaan (CGVS, p. 12), hoewel duidelijk blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Nawabad op de grens met de provincie Kabul ligt, en Hussain Kheil duidelijk een dorp is dat reeds in het district Musayi van de provincie Kabul ligt, en deze dorpen bijgevolg totaal niet liggen op de weg tussen uw dorp en Aynak.

Het valt bovendien op dat wanneer u gevraagd wordt de districten op te sommen die het dichtst bij uw district liggen u meent dat alle districten veraf liggen en dat de districten Baraki, Azra, Khushi, KhakeJabbar en Songi Noweshta het dichtst bij Mohammad Agha liggen (CGVS, p.16). Baraki [Barak] grenst niet aan Mohammad Agha, terwijl het CGVS geen district bekend is met de naam Songi Noweshta. Verrassender dan bovenstaande bevindingen is evenwel dat u de districten Chaharasyab en Musawi die op amper een kilometer afstand van uw dorp liggen onvermeld laat. Indien u daadwerkelijk heel uw leven in Sange Safid gewoond heeft zou het bestaan van beide districten u helder voor de geest moeten staan. Evenmin blijkt u te weten dat het district van de provinciehoofdstad Pul-i-Alam aan Mohammad Agha grenst (CGVS, p.17).

Gevraagd wat u weet over Kutobkhel, weet u enkel dat het een dorp is. Maar op de vragen waar dit dorp gelegen is en welke incidenten er zich hebben voorgedaan, kunt u geen antwoord formuleren (CGVS, p. 21).

Dit is opmerkelijk, aangezien het hier een dorp betreft dat eveneens gesitueerd is tussen uw dorp en het districtscentrum, en er zich in dit dorp de jaren voor uw vertrek wel duidelijk enkele gebeurtenissen hebben voorgedaan, waarvan kan verwacht worden dat het nieuws daarover ook uw dorp zou bereikt hebben. In 2014 werd immers Qari Adel, de imam en madrassaleraar van Kutobkhel, door onbekenden neergeschoten en in 2015 werd in hetzelfde dorp een politieofficier gedood. Het feit dat u niets weet te vertellen, noch over het dorp zelf, noch over de incidenten die er hebben plaatsgevonden, maakt het weinig geloofwaardig dat u effectief tot uw vertrek in deze regio heeft verbleven.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin weet te overtuigen. Zo zegt de naam Syed Naeem Agha Sultan u duidelijk niets, hoewel uit onze informatie blijkt dat deze persoon districtschef was in uw district in het jaar 2015, het jaar waarin u zogenaamd uit uw regio bent vertrokken (CGVS, p. 17). Ook de naam Abdul Wakil Haqyar, het hoofd van de politie van Mohammad Agha in 2014, blijkt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 21). Gevraagd wat u weet over Saifullah Mujahid, antwoordt u dat deze werkzaam was in het ziekenhuis van Safid Sang (CGVS, p. 16). Gevraagd of u nog een andere persoon kent met dezelfde naam, antwoordt u ontkennend. Blijkbaar bent u niet op de hoogte dat Saifullah Mujahid tevens de naam is van een vorige districtsburgemeester van Mohammad Agha, die in 2014 in zijn huis is doodgeschoten door opstandelingen.

Daarenboven slaagt u er niet in om geloofwaardige verklaringen af te leggen over de bouw van een nieuwe brug die in 2015 in gebruik is genomen in Zahid Abad, en brug met een lengte van 9,5 meter, die volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier voor vele families van belang is. Gevraagd wat u weet over het bestaan van bruggen in uw omgeving, vertelt u dat er een brug is in uw eigen dorp en dat er inderdaad nog een andere brug is, maar u de naam vergat (CGVS, 12). Gevraagd wat u weet over deze andere brug, blijkt uw kennis niet verder te gaan dan dat deze brug twee palen heeft, omgeven is door bomen en deze vier jaar voor uw vertrek uit Afghanistan is gebouwd (CGVS, p. 12), hoewel volgens de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, de inhuldiging van deze brug plaats heeft gevonden enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. Het feit dat deze brug, waarvan u de naam bent vergeten, bovendien gesitueerd is in het dorp Zahid Abad, het dorp dat u voor de pauze niet kon situeren, maar na de pauze plots wel, toont overduidelijk aan dat uw kennis over uw geboorteregio geen doorleefde verklaringen zijn, maar een poging om ingestudeerde kennis weer te geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof

worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 22.09.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het belangrijk is dat u de waarheid vertelt omtrent uw werkelijke verblijfplaatsen zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Desalniettemin hield u vast aan uw verklaringen dat u steeds in Mohammad Agha verbleven heeft (CGVS, p.21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het geloof in uw voorgehouden verblijf in Afghanistan wordt allerminst door neergelede stukken hersteld. Integendeel, u legt geen enkel stuk voor ter staving van uw identiteit, afkomst of reisweg. Uw medische attesten omtrent uw breuk en de pijnstillers die u dient te nemen, kunnen aan deze appreciatie niets wijzigen. U heeft immers duidelijk op alle vragen kunnen antwoorden. Ook de mail van de advocaat omtrent de zwangerschap van A(...) kan deze beslissing niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel” en van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève). Tevens is de verzoekende partij van oordeel dat er *in casu* sprake is van een manifeste appreciatiefout, alsook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Afghanistan.

In Afghanistan vreest verzoeker het slachtoffer te worden van represailles ingevolge erewraak vanwege zijn vroegere buurman Mullah A(...) R(...), een talibanstrijder, omdat hij zonder toestemming en in het geheim een relatie was begonnen met de dochter van Mullah A(...) R(...) en hierbij de familie-eer heeft geschonden.

Verzoeker vreest dat hij tegen dergelijke feiten (wraakacties) niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de Afghaanse autoriteiten.

Tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 22 september 2017 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

Verzoekers problemen worden ten onrechte geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door zijn buurman en talibanstrijder en zijn angst om het slachtoffer te worden van represailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat Mullah A(...) R(...) verzoekers ouders en broer heeft vermoord, wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

In Afghanistan voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS.

(Zie gehoor CGVS blz. 17 :

(...)

Het CGVS heeft geen , minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid, zijn relatief jonge leeftijd en het profiel van verzoeker.

De reden waarom verzoekers verklaringen m.b.t. zijn leeftijd niet altijd eensluidend zijn geweest, heeft uitsluitend te maken met het feit dat het begrip 'leeftijd' voor verzoeker, net zoals het geval is voor de meeste Afghanen, niet belangrijk is.

Bij zijn aankomst op het Belgisch grondgebied, was verzoeker ervan overtuigd dat hij 17 jaar en dus minderjarig was.

Het resultaat van het medisch leeftijdsonderzoek wees uit dat verzoeker 20 jaar zou zijn met een standaarddeviatie van 2 jaar.

Verzoeker kan niet anders dan zich akkoord te verklaren met de objectieve leeftijdsgegevens die hem door het ziekenhuis werden aangereikt.

Niettemin blijft het leeftijdsverschil tussen het resultaat van het medisch onderzoek en de leeftijd die verzoeker meende te hebben vóór zijn komst naar België, niet dermate groot en is zeker niet van aard om te besluiten dat verzoeker intentioneel de Belgische asielinstanties zou hebben voorgelogen over zijn exacte leeftijd.

De reden waarom verzoekers verklaringen op het CGVS niet eensluidend zijn geweest met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 juni 2016 (m.b. werd in het gehoorverslag van DVZ onder 'beroep' genoteerd dat verzoeker landbouwer zou zijn ; daar waar hij op het CGVS verduidelijkte dat hij deel uitmaakte van het gezin van zijn vader die landbouwer was en dat hijzelf af en toe zijn vader hielp), heeft te maken met het gegeven dat hem op de DVZ uitdrukkelijk was gevraagd om uiterst kort en bondig te zijn , en dat hij ter gelegenheid van zijn latere gehoor op het CGVS wel de kans zou krijgen om in detail zijn relaas te doen.

Verzoeker had de vraag bij de DVZ over het uitgeoefende beroep trouwens verkeerd begrepen.

Bij aanvang van zijn gehoor op het CGVS dd. 22 september 2017 had verzoeker spontaan gewezen op dit misverstand en had hij verduidelijkt dat het zijn vader was die landbouwer was, niet hijzelf.

Het CGVS heeft deze verduidelijking van verzoeker volledig ten onrechte als een grond aangewend om verzoekers verklaringen af te schilderen als tegenstrijdig.

Verder hield het CGVS geen rekening met het gegeven dat verzoeker op de dag van zijn interview op het CGVS dd. 22 september 2017 pijnmedicatie nam als gevolg van een elleboogbreuk.

Dit had tot gevolg dat verzoeker concentratiemoeilijkheden had.

Vooraf vóór de pauze van zijn interview leidden deze concentratieproblemen ertoe dat verzoeker op veel kennisvragen m.b.t. zijn herkomstregio eerder vage en ogenschijnlijk ontwijkende antwoorden had gegeven.

Op het einde van deel 1 van het interview en vóór aanvang van de pauze, wees de protection officer verzoeker er op dat zij moeite had om geloof te hechten aan verzoekers verklaringen.

(CGVS blz. 10 :

(...)

Dit was voor verzoeker een duidelijk signaal dat hij een grotere mentale inspanning moest leveren om accurater te antwoorden op de vele kennisvragen.

Verzoeker maakte van de pauze gebruik om zichzelf wat op te frissen en zijn gedachten te ordenen.

Dit leidde ertoe dat verzoeker na de pauze wél alerter en accurater was in zijn antwoorden.

(CGVS blz. 11 :

(...)

In de weigeringsmotieven maakt het CGVS zich bedenkingen bij deze zgn. plotse koerswijziging en meent hierin ten onrechte het bewijs te kunnen zien van een ingestudeerd karakter.

Het CGVS zoekt hiermee spijkers op laag water.

Het CGVS rekent verzoeker ten onrechte af op zijn zgn. gebrekkige antwoorden op de talrijke kennisvragen.

De gestelde kennisvragen waren niet aangepast aan het profiel, relatief jonge leeftijd van verzoeker en zijn leefwereld.

Uit verzoekers gehoor dd. 22 september 2017 is gebleken dat verzoeker wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in zijn geboorteplaats Safid Sang de voorbije jaren ; de regio waar hij is opgegroeid , de macht van de lokale Taliban, het werk van zijn vader als landbouwer die zich hoofdzakelijk met het telen van appels bezighield ; zijn geheime relatie met zijn buurmeisje A(...) en de moeilijkheden die daaruit voortvloeiden etc.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast. De diverse correcte, coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn gehoor wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn herkomstregio, asielrelaas en profiel, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing. Het is opmerkelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing daaraan voorbij gaat.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat ten onrechte selectief tewerk.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing bovendien geen rekening

gehouden met het tijdsverloop tussen verzoekers vertrek uit Afghanistan en zijn gehoor op het CGVS.

De door het CGVS geciteerde onwetendheden over de herkomstregio kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

De toelichting die verzoeker aan de dossierbehandelaar gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de dossierbehandelaar zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn opeenvolgende gehoren, bij de DVZ dd. 28 juni 2016 enerzijds en op het CGVS dd. 22 september 2017 anderzijds, waar verzoeker wél blijk gaf van een degelijke kennis van zijn herkomstregio en die wél onderling correspondeerden, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die misschien, op enkele onderdelen, niet onderling overeenkwamen.

Tijdens zijn gehoor op het CGVS was duidelijk gebleken dat verzoeker op een overtuigende en doorleefde manier over de feiten had verteld.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen over de moeilijkheden met de talibanstrijder Mullah A(...) R(...), wel degelijk eerlijk waren.

Na de dood van verzoekers ouders en broer, verkeerden verzoeker en zijn oom alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

Uit verzoekers gehoor is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn asielaanvraag heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan. In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan. Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming)

Artikel 48/4 §2 c) : ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ten eerste vreest verzoeker dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld in Afghanistan wegens het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiäre beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS, in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

Verzoeker is afkomstig uit Safid Sang, in het district Mohammad Agha, een regio in de provincie Logar waar een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer van willekeurig geweld te kunnen worden.

Ten tweede zal voor verzoeker persoonlijk een terugkeer naar zijn regio in Afghanistan na een langdurige afwezigheid in het buitenland, op zich reeds een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Afghanistan hoedanook uitzichtloos is bij een terugkeer. Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook om evidente redenen niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is. Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te

werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Voorafgaandelijk merkt de Raad op dat de verzoekende partij, waar zij tijdens haar administratieve procedure volhield bij haar aankomst in België zeventien jaar oud te zijn geweest, zich in haar verzoekschrift akkoord verklaart met het resultaat van het leeftijdsonderzoek dat in opdracht van de Dienst Voogdij werd uitgevoerd. Uit dit leeftijdsonderzoek is gebleken dat de verzoekende partij op 3 juni 2016 reeds twintig jaar oud was met een standaarddeviatie van twee jaar (stuk 13, beslissing Dienst Voogdij van 17 juni 2016). Gelet op verzoekers meerderjarigheid bij aanvang van de procedure, noopte verzoekers leeftijd de bevoegde instanties niet tot het nemen van passende steunmaatregelen.

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Safid Sang gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. De verzoekende partij verklaart dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst vreest te worden gedood door een zekere mullah A. R., een talibanstrijder die haar buurman was. De verzoekende partij zou immers een geheime relatie hebben gehad met de dochter van A. R. en haar enkele maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan zwanger hebben gemaakt. Toen A. R. dit ontdekte, zou hij naar verzoekers huis gekomen zijn en daar verzoekers vader, moeder en broer hebben gedood. Verzoekers zus zou zijn ontvoerd. De verzoekende partij verklaart dat zij zich kon

verstopten naast de watergenerator in de tuin en de volgende ochtend naar het huis van haar oom ging. Deze oom zou de verzoekende partij de volgende dag naar Europa hebben gestuurd.

In casu betwist de verwerende partij de herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Safid Sang gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoekende partij haar bron van haar vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoekende partij verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die zij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar zij de bron van haar vrees situeert, maakt zij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu legt de verzoekende partij ter staving van haar relaas geen stukken neer.

Nu de verzoekende partij geen bewijsstukken neerlegt moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart te zijn geboren in het dorp Safid Sang gelegen in het district Mohammad Agha van de Afghaanse provincie Logar en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij

over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving als minderjarige nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst dient met betrekking tot de persoonlijke levensomstandigheden van de verzoekende partij in haar voorgehouden regio van herkomst te worden vastgesteld dat zij dienaangaand verklaringen heeft afgelegd die haar verblijf in deze regio tegenspreken.

Zo bleek de verzoekende partij niet in staat om doorleefde verklaringen af te leggen over een dicht familielid in Afghanistan, met name haar enige oom die bovendien verzoekers reis naar Europa zou hebben geregeld en bekostigd. Hoewel deze oom in hetzelfde dorp zou hebben gewoond, wist de verzoekende partij niet wat zijn job was, waar hij werkte en in welke richting hij heen moest om te gaan werken (stuk 5, gehoorverslag, p. 8, 20).

Tevens blijkt de verzoekende partij omtrent haar schoolcarrière verklaringen te hebben afgelegd die klemmen met objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier, zoals als volgt uiteengezet in de bestreden beslissing:

“(…) U vertelt dat u met school bent gestart op het moment dat u zes of zeven jaar oud was en u vier jaar school heeft gelopen (CGVS, p. 5). U verklaart ook verschillende keren dat u in de nieuwe school van Safed Sang naar school bent geweest (CGVS, p. 5-6), en beweert bovendien dat er, nadat u bent gestopt met school, geen andere school meer is gebouwd in uw dorp (CGVS, p. 6). Deze verklaringen stroken echter niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er in 2014 een nieuwe school is geopend in uw dorp, (...) Het is eveneens verwonderlijk dat u niet blijkt te weten dat het nieuwe schoolgebouw in 2014 opgericht werd omdat het vorige gebouw veel te klein was geworden voor het leerlingenaantal (CGVS, p. 6). Het is ook opmerkelijk dat u uw studies stopzette na de vierde graad omdat door de aanwezigheid van de taliban de situatie onveilig was geworden terwijl, zo blijkt uit de toegevoegde informatie, heel vele andere families de veiligheidssituatie geheel anders inschatten en hun kinderen in grote getalen naar de school van Safid Sang bleven sturen. Het feit dat u afwijkende verklaringen aflegt over uw eigen schoolcarrière doet andermaal twifelen aan uw persoonlijke levensomstandigheden.”

Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat verzoekers talenkennis afbreuk doet aan zijn verklaring steeds in het dorp Safid Sang te hebben gewoond:

“(…) De inwoners van de regio van Safed Sang bestaan voornamelijk uit Pashtounen, zodat ook het Pashtou de voertaal is op de Safed Sang school. Dat u in een regio woonde waar voornamelijk Pashtou gesproken werd en vier jaar school liep in een school waar in het Pashtou les gegeven werd valt niet uit uw beheersing van het Pashtou af te leiden. Aangezien u aangeeft Pashtou te kennen werd u gevraagd enkele vragen in het Pashtou te beantwoorden. De communicatie tussen u en de tolk in het Pashtou verliep erg moeizaam. U blijkt wel een zekere woordenschat in het Pashtou te bezitten maar uw begrip en gebruik van deze taal stemt niet overeen met wat van iemand die jarenlang door deze taal omringd was mag verwacht worden (CGVS p.4,5). Uw gebrek aan beheersing doet andermaal uw verblijf in Safed Sang in vraag stellen. Naast de vaststellingen omtrent uw persoonlijke levensomstandigheden moet er eveneens vastgesteld worden dat u ook de kennis mist om uw voorgehouden verblijf in Safed Sang aannemelijk te maken.”

Naast bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers persoonlijke levensomstandigheden dient te worden gewezen op verzoekers bijzonder beperkte en foutieve geografische kennis van zijn voorgehouden herkomstregio, zoals blijkt uit volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“(…) Wanneer u immers wordt uitgenodigd om de weg naar het districtscentrum te beschrijven, noemt u vlot enkele dorpen op zoals Purak, Juma Qala, en Kulangar (CGVS, p. 9). Deze dorpen zijn inderdaad gelegen in de provincie Logar, echter niet in uw district, maar wel in het district Pul-e-Alam, en dus helemaal niet op de weg van uw dorp naar het districtscenter. Wanneer u later nogmaals gevraagd wordt of er zeker van bent dat Purak in uw district ligt, bevestigt u alweer foutief, dat dit dorp

inderdaad gelegen is tussen uw dorp en het districtscentrum (CGVS, p. 15-16). Het valt daarbij trouwens op evenmin een van de vier andere door u genoemde dorpen in de lijst van dorpen tussen Safid Sang en het districtscentrum van Mohammad Agha terug te vinden valt. Gevraagd iets meer te vertellen over Kulangar, (...), dient u vervolgens het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 10). Merkwaardig is ook dat u verklaart met uw vader wel eens naar de provinciehoofdplaats te zijn geweest, maar dat u zich blijkbaar niets meer herinnert over de weg erheen (CGVS, p. 11). Dit is vreemd, aangezien u voordien wel degelijk enkele grote dorpen vanuit uw dorp naar de provinciehoofdplaats heeft kunnen opsommen, zonder echter te weten dat deze dorpen op de weg naar Pul-e- Alam liggen. Zelfs op de eenvoudige vraag of uw districtscenter op de weg naar de provinciehoofdplaats ligt, weet u geen antwoord te geven (CGVS, p. [17]). Dit alles toont aan dat u duidelijk een poging heeft ondernomen om de geografische kennis van het district waaruit u beweert afkomstig te zijn in te studeren, maar dat u er niet in slaagt om deze kennis correct te reproduceren.

Deze bevinding wordt nog versterkt wanneer het CGVS u vervolgens enkele namen opsomt van dorpen die wel degelijk op de weg van uw dorp naar het districtscentrum gelegen zijn. Zo heeft u duidelijk nog nooit gehoord van de dorpen Sare Pul en Chora Khail, twee dorpen die effectief gelegen zijn tussen uw dorp en het districtscenter (CGVS, p.16). (...) Opmerkelijk is ook dat u wel weet dat er in het dorp Qala Ahmadzai een incident heeft plaatsgevonden, maar dat u dit dorp, dat ook gelegen is langs de weg naar het districtscentrum, (...), niet weet te situeren. U kunt de weg erheen niet beschrijven, weet niet in welke richting het dorp ligt, u denkt enkel te weten dat het zich achter het districtscentrum bevindt (CGVS, p. 14), hetgeen niet strookt met de informatie op de kaart, toegevoegd aan het administratief dossier. Ook van het dorp Nasir Kala, dat nochtans eveneens op korte afstand van uw dorp ligt heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.16). (...)

Het ingestudeerde karakter van uw geboorteregio wordt echter compleet wanneer u voor de pauze enkel weet te vertellen dat het dorp Zahid Abad een dorp in het district Mohammad Agha is, maar dat u de weg erheen niet kunt beschrijven. U weet enkel dat het ver van uw dorp is gelegen (CGVS, p. 10). Gevraagd of u weet heeft dat er iets is gebeurd of gebouwd, denkt u even heel diep na, om vervolgens ontkennend te antwoorden (CGVS, p. 10). Onmiddellijk na de pauze wordt u echter de vraag gesteld te vertellen welke bazaars in uw regio gelegen zijn, waarbij plots ook de naam Zahid Abad valt (CGVS, p. 11). U beschrijft vlot de weg naar Zahid Abad en geeft zelfs aan dat de afstand tussen uw dorp en Zahid Abad een tien tot vijftien minuten bedraagt (CGVS, p. 11). Wanneer wordt opgemerkt dat het verwonderlijk is dat u net voor de pauze Zahid Abad zelfs niet kon situeren, om vervolgens, na een pauze van twintig minuten, een volledige wegbeschrijving naar dit dorp te kunnen geven, dient u inderdaad toe te geven dat u zich het eerst niet kon herinneren, maar het plots in uw gedachten opkwam (CGVS, p. 11). Dit toont overduidelijk aan dat u een poging doet om ingestudeerde kennis weer te geven, en dit geen doorleefde beschrijving is van iemand die vertelt over de regio waar hij zijn hele leven heeft gewoond.

(...)

Het valt bovendien op dat wanneer u gevraagd wordt de districten op te sommen die het dichtst bij uw district liggen u meent dat alle districten veraf liggen en dat de districten Baraki, Azra, Khushi, KhakeJabbar en Songi Noweshta het dichtst bij Mohammad Agha liggen (CGVS, p.16). Baraki [Barak] grenst niet aan Mohammad Agha, terwijl het CGVS geen district bekend is met de naam Songi Noweshta. Verrassender dan bovenstaande bevindingen is evenwel dat u de districten Chaharasyab en Musawi die op amper een kilometer afstand van uw dorp liggen onvermeld laat. Indien u daadwerkelijk heel uw leven in Sange Safid gewoond heeft zou het bestaan van beide districten u helder voor de geest moeten staan. Evenmin blijkt u te weten dat het district van de provinciehoofdstad Pul-i-Alam aan Mohammad Agha grenst (CGVS, p.17).

Gevraagd wat u weet over Kutobkhel, weet u enkel dat het een dorp is. Maar op de vragen waar dit dorp gelegen is en welke incidenten er zich hebben voorgedaan, kunt u geen antwoord formuleren (CGVS, p. 21).

Dit is opmerkelijk, aangezien het hier een dorp betreft dat eveneens gesitueerd is tussen uw dorp en het districtscentrum, en er zich in dit dorp de jaren voor uw vertrek wel duidelijk enkele gebeurtenissen hebben voorgedaan, waarvan kan verwacht worden dat het nieuws daarover ook uw dorp zou bereikt hebben. In 2014 werd immers Qari Adel, de imam en madrassaleraar van Kutobkhel, door onbekenden neergeschoten en in 2015 werd in hetzelfde dorp een politieofficier gedood. Het feit dat u niets weet te

vertellen, noch over het dorp zelf, noch over de incidenten die er hebben plaatsgevonden, maakt het weinig geloofwaardig dat u effectief tot uw vertrek in deze regio heeft verbleven.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift voorts geen ernstige poging onderneemt om de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat de gestelde kennisvragen niet aangepast waren aan haar profiel, relatief jonge leeftijd en leefwereld, blijft zij in gebreke *in concreto* aan te geven op welke vragen zij doelt. De Raad stelt vast dat de hoger weergegeven pertinente vaststellingen betrekking hebben op elementen die deel uitmaken van verzoekers persoonlijke leefwereld – haar scholing, talenkennis en de onmiddellijke geografische omgeving van haar dorp –, zodat niet redelijkerwijze kan worden ingezien hoe verzoekers profiel of leeftijd het vastgestelde gebrek aan kennis dienaangaand zou kunnen verschonen of verklaren. Nog daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij niet aanduidt welke verklaringen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte niet in rekening heeft genomen in de bestreden beslissing, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Verzoekers gebrek aan fundamentele kennis blijkt genoegzaam uit het geheel van de hoger weergegeven pertinente motieven, zodat eventuele verklaringen die in verzoekers voordeel spreken daaraan geen afbreuk kunnen doen. Ook het gegeven dat er op het ogenblik van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds enige tijd was verstreken sinds verzoekers voorgehouden vertrek uit Afghanistan doet geen afbreuk aan bovenvermelde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

De Raad stelt op basis van de medische attesten die werden neergelegd vast dat de verzoekende partij op 29 augustus 2017 een arts consulteerde nadat zij bij een val haar rechterpols verstukte en haar linkerelleboog brak en dat zij hiervoor pijnstillers voorgeschreven kreeg (stuk 17, Documenten, nr. 1). Uit deze attesten blijkt evenwel niet dat de verzoekende partij onder invloed van deze pijnstillers was op het ogenblik van haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 september 2017. In de neergelegde e-mail van 18 september 2017 afkomstig van de raadsman die zich voor dit gehoor zou laten vervangen wordt aangekondigd dat de verzoekende partij zou proberen om voor het gehoor geen pijnstillers te nemen omdat deze te zwaar zouden zijn. Aan de vervangende raadsman wordt gevraagd het gehoor te laten uitstellen indien de verzoekende partij teveel pijn zou hebben, aangezien zij dan niet helder zou kunnen denken en fouten zou kunnen maken (stuk 17, Documenten, nr. 2). Uit het gehoorverslag van 21 september 2017 kan niet blijken dat de verzoekende partij of de raadsman die tijdens het gehoor aanwezig was er melding van heeft gemaakt dat de verzoekende partij onder invloed van medicatie was en zich daardoor moeilijk kon concentreren. Uit de opeenvolging van vraag en antwoord tijdens het gedeelte van het gehoor vóór de pauze kan niet blijken dat de verzoekende partij niet in staat was om eenvoudige vragen waarmee gepeild werd naar haar herkomst naar behoren te beantwoorden. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij ook na de pauze op meerdere vragen omtrent haar voorgehouden herkomstregio het antwoord schuldig moest blijven, dan wel verklaringen heeft afgelegd die allesbehalve accuraat kunnen worden genoemd, zoals genoegzaam blijkt uit de hoger weergegeven motieven. De uitleg dat de verzoekende partij haar gedachten tijdens de pauze wat kon ordenen en daardoor alerter en accurater kon antwoorden na de pauze, vindt aldus geen steun in het gehoorverslag.

De verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zodoende doet zij geen afbreuk aan de hoger weergegeven motieven van de bestreden beslissing. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit dorp Safid Sang gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan

worden gehecht aan het vluchtrelaas en de beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met verzoekers verblijfplaats zijn verbonden.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond. Voorts voert zij aan dat zij bij terugkeer naar haar voorgehouden herkomstregio in Afghanistan de aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien, waaronder een risico op ontvoering of op afrekening. Daargelaten de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar herkomst uit Safid Sang, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan die het bestaan van dergelijk risico in haar hoofde kunnen staven. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke. Tot slot dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Safid Sang gelegen in het district Mohammad Agha van de Afghaanse provincie Logar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS